

styrelse og gjør jo en overordentlig stor Forandring i det nu Bestaaende. Hvor stor denne Forandring er, ville ærede Medlemmer bedst kunne føle, naar jeg siger Dem, at af Helsingørs Fattigcommissiön, hvis Formand jeg for Tiden er, og hvori der tillige er to geistlige Medlemmer, Politimesteren og en kongelig Raadmand, ville, ifølge Bestemmelsen i § 14, begge Præsterne, Politimesteren og den kongelige Raadmand komme til at udtræde. Derved lægges der jo et betydeligt Arbejde over paa Byraadet, et Arbejde, der let vil optage langt mere Tid, end man er istand til at anvende derpaa. Det Ønske er derfor blevet udtalt for mig, om det ikke kunde være muligt at faae det ordnet saaledes, at Præsterne kom til at deeltage i Fattigvæsenets Bestyrelse, eftersom disse Mænd ifølge deres hele Stilling ere meget nøie bekendt med de fattige Familier og disses hele Stilling og Aar. Jeg veed imidlertid ikke, hvorledes det skulde lade sig gjøre, og om navnlig Noget, der gik i den Retning, skulde kunne optages i Vedtægten; det vil vistnok være vanskeligt. — At Politimesteren træder ud af Fattigbestyrelsen, vil ogsaa være et ikke ringe Savn. Der maa i saa Henseende ogsaa tages noget Hensyn til, at hans Nærvarelse virkelig undertiden ifølge den bestaaende Lovgivning er nødvendig, for at en gyldig Bestemmelse kan tages. Det vil saaledes sees af Placaten af 14de December 1810 § 23, at Politimesteren skal være tilstede ved Kjenndelsen af disciplinaire Straffe og tage Deel i Forhandlingerne, for at en gyldig Beslutning i saa Henseende kan tages af Fattigcommissiönen, fremtidigt altsaa af Byraadet. Muligvis vil den fornødne Bestemmelse derom dog kunne optages i Vedtægten. At Anvendelsen af den anordnede Skoletvang ifølge Lovforslagets § 15 skal gaae over til Communalbestyrelsen, vil vistnok medføre en overordentlig stor Lettelse hos Skolecommissiönen og en stor Byrde for Communalbestyrelsen. Jeg maa dog ansee det for tvivlsomt, om denne Function ikke burde blive hos Skolecommissiönen i Betragtning af, at dennes geistlige Medlemmer kjende saa nøie til de paagjældende Forhold. Jeg har som Medlem af Skolecommissiönen overværet mangfoldige Møder

af denne; de begynde i Almindelighed med Foretagelsen af de Sager, som ere fremkaldte ved Skoleforsømmelser, og jeg har derved haft Leilighed til at erkjende den overordentlige Bømsældighed, hvormed sige Sager bør behandles, idet der er mangfoldige Omstændigheder, der derved bør tages i Betragtning, og mangfoldige Grunde, som der vel ikke fra et juridisk Standpunkt kan tillægges Gyldighed, men som desuagtet maae komme i Betragtning af Hensyn til den fattige og ubemidlede Klasse, og jeg indseer derfor, at det vil være en stor Byrde, der lægges paa Communalbestyrelsens Medlemmer, naar et Udvalg af den skal afgjøre disse Sager. Jeg skal som en Følge heraf henstille til den høitærede Indenrigsminister, om denne Function ikke muligt kunde blive hos Skolecommissiönen.

I Lovforslagets § 17 har jeg savnet Slutningsbestemmelsen i Forordningen af 24de October 1837 § 19 om, at Magistraten og de eligerede Borgere, naar der indgives Ansøgning om fritagelse for Borgervæbningspligten, bør træde sammen med den Commissiön, der forestaaer Borgervæbningen, for at fastsætte Størrelsen af den Kjenndelse, som derfor bliver at erlægge. Jeg kan ikke antage, at det er Meningen at ville affasse denne Bestemmelse, men det vil altsaa vistnok være hensigtsmæssigt udtryffeligt at indsætte den igjen. — I samme § 17 citeres Resolutionen af 4de April 1798. Jeg skal bemærke, at dette er en Feiltagelse, der er gaaet over fra Forordningen af 24de October 1837. Resolutionen er af 25de April; hvorledes Feiltagelsen er opstaaet, vil man let overbevise sig om ved at eftersee en Skrivelse fra det Vestindiff. Guineiske Rente- og Generaltoldkammer af 28de April 1798, der findes i Rescriptsamlingen. Hvad Lovforslagets § 18 angaaer, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at Vægtene upaatvilelig vistnok bør sættes ved Siden af Politibetjente og altsaa udnævnes af Politimesteren. Jeg troer ikke, at det bør overdrages til Communalbestyrelserne at vælge Vægtterne, naar der ikke er Tale om, at de skulle vælge Politibetjentene; begge disse Functionærer bør være saa afhængige af Politimesteren, at det maa være ham alene, som det tilkommer at udnævne dem og igjen at affledige dem.